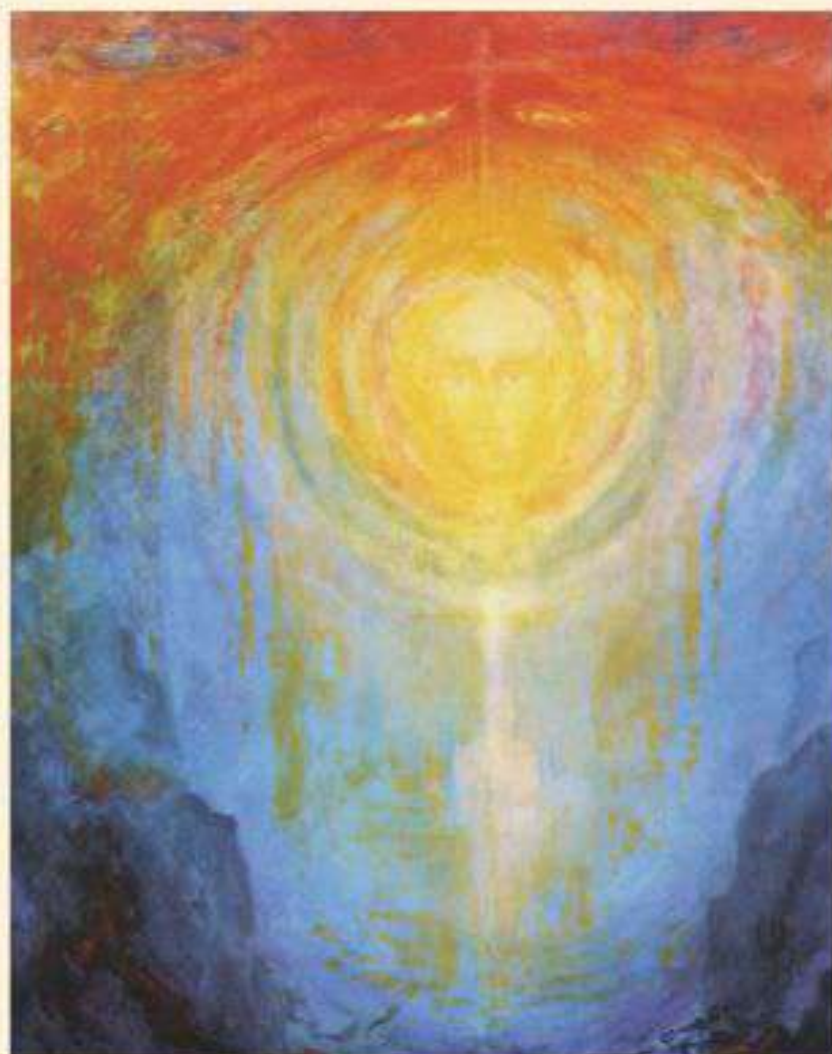

Rudolf Steiner

ADEVĂRURI ALE EVOLUȚIEI OMULUI ȘI OMENIRII

CUPRINS

CONFERINȚA I — *Berlin, 29 mai 1917* 13

Vârsta omului individual și vârsta omeniri luată ca întreg
Omenirea întinerește, vârsta omeniri merge înapoi.
Dezvoltarea spiritual-sufletească este la început legată de
dezvoltarea fizică și încetează începând de la o anumită
vârsta. Această strânsă întreșere dura în cultura
protohindusă inițial până la vârsta de 56 de ani, descrescând
în timpul acelei perioade până la vârsta de 49 de ani, în
cultura protopersană descrescând până la vârsta de 42 de
ani, în cultura caldeo-egipteană descrescând până la vârsta
de 35 de ani. În epoca greco-latină vârsta la care înceta
legătura a scăzut de la 35 de ani până la 28 de ani. - Ideea
lui Aristotel despre nemurire, interpretată corect de Franz
Brentano. - Misteriului de pe Golgota intervine când vârsta
generală a omenirii era de 33 de ani, coincizând exact cu
vârsta lui Iisus Christos de 33 de ani. El aduce omenirii
posibilitatea de a-și asuma liber și conștient propria
dezvoltare spirituală, care nu îi mai este dată printr-o
dependență de corporal-fizic. În cea de-a cincea perioadă
post-atlanteană, vârsta merge înapoi de la al 28-lea până la
al 21-lea an de viață. Omenirea se află în prezent la al 27-lea
an. Acest lucru se arată în abstractitatea idealurilor ca la
Woodrow Wilson. În a șasea perioadă postatlanteană, vârsta

va scădea de la 21 la 14 ani. Dacă oamenii nu se dezvoltă din proprie inițiativă, urmează demența precoce epidemică.

CONFERINȚA a II-a — Berlin, 5 iunie 1917 27

Nevoia de concepte noi și mobile. Spirit natural, spirit cosmic și spirit nelegat de materie

Descoperirea esențială a lui Goethe, fluidizarea conceptelor, concepte cu capacitatea de a se transforma. Știința spirituală aduce concepte noi și mobile, singurele care pot cuprinde realitatea. În epoca protohindusă, în viața ascendentă, în creșterea spiritual-sufletescului odată cu corporalul, omul trăia experiența Dumnezeuului Tată. În viața descendentă sufletul percepea spiritul cosmic, trăind alternanța între spiritul natural și spiritul cosmic, Christos care încă nu coborâse pe Pământ. Când îmbătrâneau oamenii percepeau spiritului care trăiește ca spirit ne legat de materie, Spiritul Sfânt. În epoca protopersană și egipteano-caldeeană s-a retras contemplarea spiritului. În epoca greco-latină experiența lui Christos cosmic a dispărut și Christos a înviat pe pământ. Prin el, la Duhul Sfânt omul trebuie să ajungă din propriul său interior. Ateismul este o boală. Negarea lui Christos este nenorocire a sorții. A nu recunoaște spiritul este orbire a sufletului. Creierul mineralizat devine obtuz. Știința spirituală oferă concepte care pot fi înțelese cu corpul eteric. Scheu vrea să folosească chestionare în locul gândirii abstracte pentru a îmbunătăți structura socială. Științele ar trebui să fie însuflețite de știința spirituală. Plenge și „Idea” din 1914.

CONFERINȚA a III-a — Berlin, 19 iunie 1917 49

Relația omului cu lumea spirituală de-a lungul epocilor

În vechime, bătrânii, înțelepții, erau legiuitorii naturali întrucât își luau înțelepciunea din spiritual. Primii oameni postatlanti trăiau revelațiile spiritelor elementelor și percepeau Pământul ca un organism. Ei vedea în

imaginațiunii spiritualul în cerul înstelat. Diferitele culturi reflectau fizionomia spirituală a Pământului. Astăzi omul nu mai vede corelația cu locul din organismul Pământului – în estul Americii, imigranții capătă un aspect diferit de cel din vestul Americii. În Persia s-a dezvoltat învățătura despre lumină și întuneric, Ormuzd și Ahriman. În a treia epocă a apărut astrolatria. În epoca greco-latină ceea ce înainte era experiență directă se pierde și devine filosofie – Aristotel. Din necesitate interioară, Christos intră în evoluția pământească. Trimitere la o broșură „Die Tat” cu articole de Rittelmeyer, Deinhard și Drews. Acesta îl neagă pe Hristos. Teologii vorbesc despre Christos, dar de fapt îl descriu pe Dumnezeu-Tatăl. Gândirea ruptă de realitate. În poporul rus se dezvoltă intelectualitatea mistică. Necesitatea stringentă a prezentului: omul să dobândească simțul realității ideilor. Manifestul țarului Petru al III-lea al Rusiei formulat în gânduri concrete a pus capăt Războiului de Șapte Ani. Horneffer. Franz Brentano nu și-a putut finaliza psihologia întrucât nu a avut știința spirituală. Geniul natural dispare și va fi înlocuit de geniul dezvoltat.

CONFERINȚA a IV-a — *Berlin, 26 iunie 1917* 77

Fenomene științifice ale timpului actual

Experiențele lui Moritz Benedikt privind căutarea surselor de apă cu nuiua de alun, emanațiile în culori – aura fizică grosieră, recunoașterea Teoriei culorilor a lui Goethe. Comentarii privind cartea lui Max Dessoir «Despre transcendența sufletului». – Citate incorecte din Știința ocultă, interpretări eronate, gândirea superficială, lipsita de scrupule cu care este tratată știința spirituală de cei care reprezintă o autoritate în materie de filosofie. Dessoir despre Stefan George, Werfel, Guido von List, Știința creștină și mișcarea teosofică.

CONFERINȚA a V-a — *Berlin, 3 iulie 1917*.....111

Adevărul, Frumosul, Binele

Franz Brentano ca reprezentant al omenirii prezentului care se străduie să dobândească claritate asupra sufletului omenesc. Dar nu poate răspunde la întrebările: Cum stabilești dacă ceva este adevărat sau fals? Cum apreciezi ceva drept bun și altceva drept rău? Cum clasifici ceva după criteriul de frumos sau urât?, întrucât nu ia în considerare membrele superioare ale omului. Adevărul este ancorat în trupul eteric, și găsim în Eu și corpul astral reflectarea a ceea ce se petrece în corpurile fizic și eteric. Adevărul îl percepem atunci când ne formăm judecări astfel încât să desprindem corpul eteric de corpul fizic. Cel care și formează un gând pur este deja clarvăzător. Experiența frumosului o avem atunci când armonizăm între ele cele două impresii primite, una în trupul fizic și eteric și cealaltă în trupul astral și Eu. Binele în sens etic, moral, provine din corpul astral și se exprimă în impulsuri și afecte. Dacă instinctele bune, principiile morale nu sunt transpuse în sfera intelectului prin preocupare conștientă privind ce este Bine și ce este Rău, omul nu mai poate transmite instincte eficiente copiilor săi și nici nu poate duce cu sine în următoarea sa viață pământească vreun instinct pentru Bine și Rău. Oamenii deja pierd treptat impulsul lui Christos și fără înnoirea impulsului prin conceptele științei spirituale, la următoarea încarnare îl vor fi pierdut în întregime. Necesitatea vremurilor: concepte îmbibate de realitate în toate domeniile vieții care ține de cultură. Cerința antroposofiei: să lucrăm împreună spiritual la ceea ce este necesar omenirii.

CONFERINȚA a VI-a — *Berlin, 10 iulie 1917*.....141

Modalități înspre cunoașterea de sine și îmbogățirea Eului
Eul omului este complex. Credința că se poate ajunge la cunoașterea de sine și îmbogățirea Eului prin scormonirea

în sine este o iluzie – duce numai la îndepărtarea de sine. Ca să se caute pe el însuși și să-și fortifice Eul omul trebuie să se desprindă de sine și să-și extindă observațiile și cugetările asupra lumii. Eul din gândire în viața prezentă este lipsit de existența interioară activă, este un punct-Eu care conține forța germinativă pentru următoarea încarnare. El încă aparține lumii și poate fi îmbogățit numai prin viața exterioară, căutând corelații subtile ale vieții, fire îndepărtate aflate sub suprafața existenței obișnuite, între evenimente și întâmplări. Exemplul cu țiganca și Rousseau. Prin căutarea corelațiilor subtile karmice, a firelor care înglobează în rețele largi însăși viețile omenesti, cultivăm Eul așa cum trăiește el între moarte și o nouă naștere. Exemplul cu Bernstein și Stepniak. Eul care acționează în voință vine din încarnarea trecută. Trăim la timpul prezent al verbului „a trăi” doar în simțirea noastră. Christos trăiește în contextele mai subtile. Prin autoeducarea față de corelațiile subtile și mai îndepărtate, ajungem în acea regiune a conștiinței unde avem un raport mai intim cu Christos. Franz Brentano – nu avea subtilitatea gândirii necesară pentru pătrunderea în lumea spirituală. Cerința prezentului: străduința de a face gândirea mai subtilă și mobilă.

CONFERINȚA a VII-a — Berlin, 17 iulie 1917 169

Faptele din realitatea fizică furnizează confirmarea legilor spirituale

Până la vârsta de 27 de ani, ne putem îmbogăți ideile despre lume și idealurile noastre prin dezvoltarea naturală și viața socială. Apoi dependența spiritual-sufletescului de corporal-fizic incetează și progresul ulterior se poate face numai din proprie inițiativă. Un om care nu se preocupă de dezvoltarea sa rămâne în viața sa de mai departe, indiferent cât avansează el ca vârstă, la nivelul dezvoltării de 27 de ani, și nu poate aduce în viață nimic pentru dezvoltarea viitoare a omenirii. Modul de lucru al al omului de știință a naturii

și al omul de știință spiritual. – Examinarea exterioară a naturii procedează inductiv: se percep faptele, fenomenele naturii, se formează conceptele și rezultă legile. Știința spirituală procedază similar în privința lumii spirituale pentru înțelegerea faptelor în lumea spirituală. Dar relativ la lumea sensibilă exterioară procedează deductiv: pornește de la legile spirituale și caută faptele vieții exterioare care se explică prin cele găsite în spirit. Exemplu concret al unui om care a dezvoltat tot ce se poate dezvolta în mod natural până la 27 de ani, dar care nu s-a preocupat cu nimic care să includă dezvoltarea pentru viitor, și rămâne la vârsta de 27 de ani: Lloyd George, o personalitate reprezentativă pentru prezent și totodată pentru poporul englez. Descriere privind viața și ascensiunea sa politică. Fiind bine ancorat în viața prezentului a avut realizări remarcabile în privința îmbunătățirii vieții oamenilor de rând. Dar atunci când puterile ascunse care trag sforile în culisele evoluției omenirii și care acționează din cu totul alte vârste omeneste decât vârsta de 27 de ani, au intervenit la începutul războiului, Lloyd George nu a putut face față și devine și el ca și alți politicieni, o marionetă în mâna acelor puteri.

CONFERINȚA a VIII-a — *Berlin, 24 iulie 1917* 195

Necesitatea dobândirii unei relații noi cu adevărul
 Adevărurile superioare pot fi comunicate numai atunci când s-au maturizat. Conceptele vii prezintă adevăruri vii, care nu sunt ceva încheiat (imuabile) ci sunt în continuă devenire, transformare. Numai devenirea este vie; existența este cadavrul devenirii. Conceptele vii necesită să fie supuse mereu la noi procesări de către suflet, ducând de fiecare dată la noi înțelegeri. Satisfacția sufletească poate veni doar prin dezvoltarea interesului pentru trăitul în mod viu cu adevărul, nu căutând concepte „de-a gata”. Știința spirituală nu dă mâncare „de-a gata”, ci doar o îndrumare relativ la „cum se mănâncă spiritualul”. Polaritatea între

CUPRINS

supramaturarea intelectuală în Vest și intelectualismul mistic în stadiu embrionar în Est. În Vest și în Europa Centrală „superstiția” privind cartea, agățarea de ceea ce poate fi desprins de om, obiectivat și scris într-o carte. La fel și în miscări mistice unde se acordă valoare la ceea ce poate fi extras din cărțile sau tradițiile vechi, fără să se considere spiritualul din prezent. Spiritualul desprins de om dă posibilitatea să se exercite o tiranie imensă din partea puterilor ascunse, asupra oamenilor individuali. În Est există predispoziția de a reintegra omul individual în deplina sa validitate – se pregește un individualism creator, etic. Necesitatea mistică imediată: înțelegerea faptului că viața în reprezentări și concepte este deja o viață în spirit și înălțarea la țeserea proprie, independentă, vie a gândirii. Gândirea istorică în sensul cel mai înalt: Ceea ce trăiește unul după altul stă și unul lângă altul – Europa de Est, de Vest și Centrală.

NOTE.....223

OPERE COMPLETE

Rudolf Steiner

Acest volum aprofundează întrebările legate de evoluția sufletului și de nevoile sale în schimbare în procesul de dezvoltare. Steiner arată cum dezvoltarea naturală a sufletului se oprește la vârsta de aproximativ 27 de ani. După aceea, nu mai creștem pe plan interior decât dacă ne străduim noi înșine să o facem. Steiner explică, de asemenea, că înțelegerea modului în care ajungem la evaluări estetice depinde de înțelegerea membrilor superioare ale ființei umane și a relațiilor acestora cu membrele inferioare.

www.universenciclopedic.ro

9 786060 966593